

Ennen vuotta 1950 rakennetut hirsiseinät

YLEISTÄ VANHOISTA HIRSISEINISTÄ

Vanhoissa pientaloissa (ennen vuotta 1950) käytettiin tyypillisesti runkorakenteena hirttä. Seinät on yleensä verhoiltu sekä ulko- että sisäpuolelta. Tästä syystä hirsirungon kuntoa ei yleensä rakenteita avaamatta pystytä toteamaan.

Tyypillisimpiä vaurioita hirsirungoissa ovat alimman hirsikeran laho- ja hyönteisvauriot.

Vanhat (ennen vuotta 1950) rakennetut hirsiseinät on luokiteltu riskirakenteeksi KH 90-00394 (Kuntotarkastus asun- tokaupan yhteydessä, suoritusohje, 2007) kortissa jossa on annettu ohjeet kuntotarkastuksen suorittamisesta. Suoritusohjeen mukaan riskirakenteen kunto tulee selvittää rakennetta avaamalla. Pelkkä pintapuolinen ja aistinvarainen arviointi tai pintojen kosteuskartoitus pintatunnistimella ei ole riittävä menetelmä riskirakenteen kunnan selvittämiseksi.

VAURION AIHEUTTAJIA HIRSISEINISSÄ

- Maakosteuden kapillaarinen nouseminen alimpaan hirsikertaan, mikäli hirren ja sokkelin välistä puuttuu kosteuseristys (bitumikermi).
- Sadeveden valuminen hirren ja sokkelin välistä rakenteeseen kun sokkelin ulkoreuna on hirren ulkoreunaa ulompana, tyypillistä luonnonkiviperustuksissa.
- Vanhoissa hirsirakennuksissa esiintyy runsaasti piileviä kosteusvaurioita, joita on syntynyt rakenteisiin vuosikymmenten varrella.
- Puuntuhohyönteiset.
- Liian tiivis julkisivuverhous.
- Sisäpuolinen lisälämmöneristys.

RISKIRAKENTEEN TUTKIMINEN ERILLISELLÄ KUNTOTUKIMUKSELLA

Hirsiseinien tutkiminen ja niihin mahdollisesti liittyvien riskien realisoitumisen toteaminen edellyttää aina rakenteen avausta ja tarkastamista riittävässä laajuudessa. Erityisesti alimman hirsikeran kunto tulee saada selvitettyä riittävän laajalaisesti.

Lisälämmöneristetyissä kohteissa tulee aina selvittää eristys rakenne (paksuus, eristyksen sijainti ja mahdollinen höyrynsulkumuovin käyttö).

Rakenteen avausten määrä ja paikat tulee määritellä aina tapauskohtaisesti. Kuntotutkimukseen voidaan tarpeen mukaan sisällyttää erilliset mikrobitutkimukset. Niiden tarpeellisuus arvioidaan aina tapauskohtaisesti kuntotutkimuksen yhteydessä.

ESIMERKKI RISKIRAKENTEESTA:

(kuva periaatteellinen, ei vastaa tarkalleen kohteen rakennetta)

